

443.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 22 lutego 1928 r.

o uznaniu eteru etylowego i jego mieszanin za szczególnie niebezpieczne dla zdrowia.

Na mocy art. 3 i 7 ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 559), art. 1 ustawy z dnia 28 listopada 1923 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 131, poz. 1060) i § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 stycznia 1924 r. w przedmiocie rozdziału kompetencji Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 86) zarządzam co następuje:

§ 1. Eter etylowy i mieszaniny tego eteru ze spirytusem etylowym lub przetworami, zawierającymi ten spirytus z wyjątkiem kolloidum, płynów na odciski, zawierających kolloidum i lakierów, uznaje się za szczególnie niebezpieczne dla zdrowia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 15 dni po ogłoszeniu.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

444.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 9 marca 1928 r.

o zezwoleniu Pocztovej Kasie Oszczędności na działalność ubezpieczeniową w dziale ubezpieczeń na życie.

Na podstawie art. 128 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64) zarządzam co następuje:

§ 1. Pocztowa Kasa Oszczędności może przyjmować na całym obszarze swej działalności ubezpieczenia na życie z tem ograniczeniem, że przy ubezpieczeniach indywidualnych sumy ubezpieczenia na jedno ryzyko nie będą przekraczały 10.000 zł., a renty 1.200 zł. rocznie.

§ 2. Dla wykonywania ubezpieczeń utworzony będzie w Pocztovej Kasie Oszczędności odrębny dział, posiadający wykwalifikowany technicznie personel. Dział ten będzie prowadził oddzielną rachunkowość i sporządzał oddzielne zamknięcia rachunkowe.

§ 3. Pocztowa Kasa Oszczędności winna stosować się w działalności ubezpieczeniowej do ogólnych przepisów prawa, przepisów rozporządzenia niniejszego oraz zatwierdzonych przez władzę nadzorczą (§ 24 ust. 1) ogólnych warunków ubezpieczenia i planu działalności.

§ 4. Rozpoczęcie działalności może nastąpić po przekazaniu działowi ubezpieczeń z funduszu Pocztovej Kasy Oszczędności sumy 2.000.000 zł. na kapitał zakładowy tegoż działu oraz po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą ogólnych warunków ubezpieczenia i planu działalności.

§ 5. 1) Kapitał zakładowy służy na pokrycie kosztów założenia działu ubezpieczeń na życie oraz jako kapitał gwarancyjny i obrotowy.

2) Na pokrycie kosztów założenia działu ubezpieczeń na życie może być użyta najwyżej 1/5 część kapitału zakładowego. Umorzenie tych kosztów winno nastąpić najdalej w ciągu 5 lat.

3) Kapitał zakładowy będzie zwracany z czystego zysku rocznego w miarę tworzenia kapitału zapasowego. W razie likwidacji działalności ubezpieczeniowej niespłacona jeszcze część kapitału zakładowego będzie zwrócona dopiero po zaspokojeniu wszystkich zobowiązań z działalności tej wynikających.

4) Ponadto za zobowiązania w dziale ubezpieczeń na życie odpowiada Pocztowa Kasa Oszczędności całym swoim majątkiem.

§ 6. 1) Ogólne warunki ubezpieczenia mają być wydrukowane na polisach ubezpieczeniowych lub trwale z niemi złączone. Niezależnie od tego należy przed podpisaniem wniosku ubezpieczeniowego wydać ubezpieczającemu za pokwitowaniem egzemplarz ogólnych warunków ubezpieczenia.

2) Szczególne warunki na niekorzyść ubezpieczającego można wprowadzić do umowy ubezpieczenia, o ile są uzasadnione szczególnymi okolicznościami i o ile przed podpisaniem umowy zwrócono na nie uwagę ubezpieczającego i przyjęto od niego piśmienne oświadczenie, że zgadza się z ich treścią.

§ 7. Na polisach należy podać wysokość zredukowanych sum ubezpieczenia, wysokość wykupów, zaliczek oraz pożyczek pod zastaw polis.

§ 8. W planie działalności należy przedstawić dane istotne ze względu na rodzaj i rozmiar prowadzonych ubezpieczeń dla ustalenia prawidłowości podstaw technicznych działalności, a w szczególności: wskazać dane, dotyczące wysokości i rodzaju obejmowanych ryzyk, określić granice górne udziału własnego, przedstawić tablice prawdopodobieństwa, na których oparto kalkulację taryf i rezerw, techniczną stopę procentową, taryfy składek netto i brutto, wzory dla obliczania składek netto i brutto, rezerwy matematycznej, wykupów oraz sposobu przemiany, rezerwy bilansowej oraz innych rezerw technicznych, jako też normy i granice kosztów administracji i kosztów pozyskiwania ubezpieczeń, wreszcie wskazać fundusze zaliczone do funduszu ubezpieczeniowego.

§ 9. Zmiana ogólnych warunków ubezpieczenia i planu działalności może być wprowadzona w życie dopiero po uzyskaniu zezwolenia władzy nadzorczej.

§ 10. Wzory polis ubezpieczeniowych, wniosków oraz wszelkie inne formularze używane w sto-

sunkach z ubezpieczającymi, jak również wszystkie prospekty, reklamy i t. p. należy przedkładać władzy nadzorczej.

§ 11. 1) Agenci winni być zaopatrzeni w pełnomocnictwa dokładnie wskazujące zakres ich uprawnień. Agenci obowiązani są do okazywania tych pełnomocnictw ubezpieczającym.

2) Na wnioskach ubezpieczeniowych należy uwidocznić imię i nazwisko agenta, pośredniczącego w zawarciu umowy ubezpieczenia, i jego siedzibę, oraz wyraźnie stwierdzić, że agent obowiązany jest do okazywania pełnomocnictwa. Na polisach ubezpieczeniowych należy podać imię, nazwisko i adres agenta, za pośrednictwem którego zawarto ubezpieczenie.

3) Przepisy ust. 1 i 2 odnoszą się nie będą do urzędów pocztowych, o ile urzędy te pełnić będą czynności agentur ubezpieczeniowych Pocztovej Kasy Oszczędności. W tych wypadkach na wnioskach ubezpieczeniowych oraz na polisach będzie wymieniony urząd pocztowy, za pośrednictwem którego zawarto ubezpieczenie.

§ 12. Fundusz ubezpieczeniowy (rezerwę składek i inne fundusze techniczne, wskazane w planie działalności, jako należące do funduszu ubezpieczeniowego) oraz rezerwę na nieuregulowane szkody należy obliczać i księgować na koniec roku kalendarzowego osobno dla każdego rodzaju ubezpieczeń. Obliczenie funduszu ubezpieczeniowego ma być dokonane przez rzeczoznawcę, który pod bilansem zaświadczy, że fundusz ubezpieczeniowy obliczony jest zgodnie z planem działalności.

§ 13. 1) Fundusz ubezpieczeniowy należy lokować:

- a) w papierach emitowanych albo gwarantowanych przez Państwo lub też w pożyczkach udzielonych Państwu,
- b) w listach zastawnych krajowych instytucji kredytu długoterminowego, posiadających bezpieczeństwo prawne,
- c) w emitowanych przez związki samorządowe obligacjach, posiadających bezpieczeństwo prawne,
- d) w pożyczkach hipotecznych na nieruchomościach czynsz przynoszących z zachowaniem przepisów o bezpieczeństwie prawnym,
- e) w nieruchomościach miejskich,
- f) w zaliczkach oraz pożyczkach pod zastaw własnych polis do wysokości sumy wykupu.

2) Fundusze ulokowane w nieruchomościach nie mogą przekraczać 50% wszystkich lokat funduszu ubezpieczeniowego. W wypadkach poszczególnych władza nadzorcza może zezwolić na przekroczenie tego stosunku. Nabywanie nieruchomości fabrycznych jest niedopuszczalne. W razie nabycia nieruchomości niezabudowanych lub zabudowanych budowlami drewnianymi Pocztowa Kasa Oszczędności obowiązana będzie w ciągu lat 3 od daty nabycia zbudować ją budynkami murowanymi. Nabycie nieruchomości obciążonej długami hipotecznymi wymaga zezwolenia władzy nadzorczej.

§ 14. W sposób przewidziany w § 13 należy lokować przynajmniej 1/2 kapitału zakładowego. Pozostałe fundusze, o ile nie są lokowane w sposób przewidziany w § 13, mogą być przechowywane w własnych kasach i lokowane w państwowych instytucjach kredytowych albo, z wyjątkiem jednak rezerwy na szkody nieuregulowane, mogą znajdować pokrycie w rachunkach dłużników i wartości inwentarza ruchomego.

§ 15. Jeżeli ubezpieczenia zawarto w obcej walucie, przynajmniej 2/3 funduszu ubezpieczeniowego tych ubezpieczeń ma być umieszczone w lokatach (§ 13), wyrażonych w tej samej walucie, w której ubezpieczenie zawarto. Dopuszczalne jest umieszczenie funduszu ubezpieczeniowego tych ubezpieczeń w lokatach, wyrażonych w złotych w złocie. W tym przypadku należy odpowiednią część funduszu ubezpieczeniowego obliczyć według parytetu nominalnego. Pozostałą trzecią część tego funduszu można umieszczać w nieruchomościach. W przypadkach poszczególnych władza nadzorcza może zezwolić na przekroczenie tego stosunku.

§ 16. 1) Dla lokat funduszu ubezpieczeniowego należy prowadzić osobny rejestr.

2) Formę prowadzenia rejestru lokat funduszu ubezpieczeniowego ustali władza nadzorcza.

3) Odpis zmian w rejestrze lokat funduszu ubezpieczeniowego będzie przedkładany władzy nadzorczej w ciągu miesiąca po upływie każdego roku kalendarzowego.

§ 17. W razie rozciągnięcia działalności na zagranicę odpowiednia część funduszu może być za zezwoleniem władzy nadzorczej ulokowana zagranicą według przepisów prawa obowiązującego w państwie, w którym ta część majątku ma być ulokowana.

§ 18. 1) Zasady rachunkowości działu ubezpieczeń, terminy oraz formę składania władzy nadzorczej zamknięć rachunkowych, sprawozdań rocznych, formę ogłaszania bilansów, rachunku strat i zysków oraz podziału nadwyżek ustali władza nadzorcza.

2) Pozycje bilansowe będą szacowane według zasad ustalonych dla publicznych zakładów ubezpieczeń, prowadzonych przez związki samorządowe.

§ 19. Pocztowa Kasa Oszczędności tworzy z nadwyżek bilansowych następujące ubezpieczeniowe kapitały rezerwowe:

- a) kapitał zapasowy,
- b) fundusz na straty kursowe,
- c) fundusze specjalne.

§ 20. 1) Kapitał zapasowy służy wyłącznie na pokrycie strat bilansowych. Kapitał ten uzupełnia się, dopóki nie osiągnie 10% różnicy między sumą ubezpieczonych kapitałów i rezerwą składek.

2) Fundusz na straty kursowe służy na pokrycie strat, wynikłych z różnicy kursu papierów procentowych oraz walut i dewiz.

3) Fundusze specjalne mogą być tworzone w razie potrzeby na zasadzie uchwały rady zarządczej powziętej na wniosek prezesa.

§ 21. 1) Z zysków bilansowych odlicza się przede wszystkim 10% na kapitał zapasowy. Z czystego zysku, jaki pozostanie po odliczeniu odpisu na kapitał zapasowy, przeznaczają się część na fundusz na straty kursowe oraz w razie potrzeby na fundusze specjalne, pozostałość zaś dzieli się po połowie na spłatę kapitału zakładowego i na kapitał zapasowy. W razie spłaty kapitału zakładowego część nadwyżki przypadającą na jego spłatę przeznaczają się na kapitał zapasowy.

2) Wysokość dotacji na fundusz na straty kursowe oraz na fundusze specjalne oznaczy rada zawiadowcza na wniosek prezesa Pocztovej Kasy Oszczędności.

3) Gdy kapitał zakładowy będzie w całości spłacony, a kapitał zapasowy osiągnie 10% różnicy pomiędzy sumą ubezpieczonych kapitałów i rezerwą składek, to w latach, w których kapitał zapasowy wysokość tę posiada, rozdziela się czysty zysk w sposób następujący:

- a) sumę oznaczoną przez radę zawiadowczą przeznaczają się na fundusz na straty kursowe oraz ewentualnie na fundusze specjalne,
- b) sumę oznaczoną uchwałą rady zawiadowczej przeznaczają się na ogólne cele społeczne, związane z działalnością ubezpieczeniową Pocztovej Kasy Oszczędności,
- c) resztę zysku otrzymuje Pocztowa Kasa Oszczędności.

Wysokość sumy przeznaczonej na cele społeczne (p. b) oraz wybór celów, na które suma ta będzie użyta, uchwała rada zawiadowcza na wniosek prezesa Pocztovej Kasy Oszczędności. Uchwała podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

§ 22. 1) O ile bilans roku sprawozdawczego wykaże straty, to straty te będą pokryte przede wszystkim z kapitału zapasowego, o ile zaś straty wynikły z różnicy kursów papierów wartościowych lub z innych specjalnych przyczyn, z funduszu na straty kursowe względnie z funduszy specjalnych.

2) Gdyby na pokrycie strat nie wystarczał kapitał zapasowy względnie fundusz na straty kursowe i fundusze specjalne, wówczas resztę strat pokrywa Pocztowa Kasa Oszczędności.

§ 23. Rada zawiadowcza decyduje na wniosek prezesa Pocztovej Kasy Oszczędności o likwidacji działalności ubezpieczeniowej, ustala zasady i warunki likwidacji i powołuje komisję likwidacyjną do jej przeprowadzenia. Władza nadzorcza zatwierdza uchwałę rady o likwidacji działalności ubezpieczeniowej, warunkach likwidacji i podziale funduszy. Część funduszy pozostałych po uregulowaniu i zabezpieczeniu zobowiązań może być użyta zgodnie z uchwałą rady zawiadowczej, zatwierdzonej przez władzę nadzorczą, na cele społeczne, związane z działalnością ubezpieczeniową Pocztovej Kasy Oszczędności.

§ 24. 1) Władzą nadzorczą w rozumieniu rozporządzenia niniejszego jest Minister Skarbu, a jego organem w tym zakresie — Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń.

2) Dla bezpośredniego nadzoru działalności ubezpieczeniowej Pocztovej Kasy Oszczędności mianowany będzie przez Ministra Skarbu komisarz rządowy dla spraw ubezpieczeniowych, którego prawa i obowiązki określi instrukcja Ministra Skarbu.

3) Pocztowa Kasa Oszczędności będzie uiszczać opłatę za nadzór zgodnie z art. 98 ust. 1, 2, 3 zdanie pierwsze, 4 zdanie pierwsze i drugie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64) oraz kosztą ustanowienia komisarza rządowego.

§ 25. W razie dostrzeżenia nieprawidłowości w działalności ubezpieczeniowej organów Pocztovej Kasy Oszczędności władza nadzorcza może żądać od prezesa Pocztovej Kasy Oszczędności pociągnięcia winnych do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

§ 26. 1) Władza nadzorcza jest uprawniona do przeprowadzania w każdym czasie kontroli funduszy ubezpieczeniowych i innych kapitałów wynikających z działalności ubezpieczeniowej oraz sposobu prowadzenia interesów ubezpieczeniowych Pocztovej Kasy Oszczędności.

2) Organa Pocztovej Kasy Oszczędności są obowiązane na żądanie organów władzy nadzorczej przedłożyć im w swych lokalach biurowych wszelkie księgi i pisma oraz udzielić wszelkich informacji.

3) Władza nadzorcza może żądać od Pocztovej Kasy Oszczędności złożenia w poszczególnych sprawach, dotyczących działalności ubezpieczeniowej, wyjaśnień na piśmie.

§ 27. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

445.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 30 marca 1928 r.

o dalszem przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i mąki żytniej.

Na podstawie art. 7 lit. a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin mocy obowiązującej rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i mąki żytniej (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 22) przedłuża się do dnia 30 września 1928 r. włącznie.